

profiel

Mathijs van de Ven, Gloudemans

Als rentmeester ben ik, naast mijn reguliere werkzaamheden als rentmeester, de laatste tijd veel bezig met de Programmatische Aanpak Stikstof. Voor de bescherming van de belangrijkste natuurgebieden zijn herstelmaatregelen nodig, minder stikstofuitstoot dus, of meer ruimte voor de natuur. Ik heb veel kennis over de Wet natuurbescherming en de nodige technische achtergrond over natuurbeheer. Ik zit meestal voor de overheid bij de boeren aan tafel als grondaankoper. Ik moet de mensen dan dus uitleggen wat het natuurbeleid behelst en waarom we in sommige gevallen moeten aankopen. Ik licht toe dat het Europese regels zijn en wat de mogelijkheden zijn. Die theoretische werkelijkheid moet ik zien te combineren met de emotionele werkelijkheid van iemand die daar al tientallen jaren werkt en soms niet snapt waarom zijn mooie grond nodig is voor het herstel van de natuur een stukje verderop. Daarnaast hebben mensen vaak vragen hoe die PAS eigenlijk werkt en wat het nog meer voor hun bedrijf zou kunnen betekenen. Het is ingewikkelde materie die bovendien nog niet helemaal is uitgekristalliseerd omdat het Europese Hof zich er nog over moet buigen. Dat maakt het des te belangrijker om een en ander zo goed mogelijk uit te leggen. Ik denk dat ik daar als rentmeester goed toe in staat ben, ook al werk ik in de ogen van de agrariër voor de tegenpartij. Overigens ben ik in andere PAS-gebieden ook wel betrokken als adviseur van de grondeigenaar. In het verlengde hiervan adviseer ik gemeenten bij planscha-deanalyses die te maken hebben met nieuwe stikstofregels. Ik beoordeel of nieuwe planregels een extra planologische belemmering voor agrarische bedrijven opleveren. Vaak kunnen bedrijven namelijk toch al niet meer uitbreiden omdat de landelijke of provinciale regels dat al niet meer toestaan. Soms vinden bedrijven echter toch dat de gemeentelijke regels hen beperken. Ik zoek dan dus in opdracht van een gemeente uit of dat werkelijk zo is. In dat geval zou een gemeente een extra voorziening kunnen treffen, mits passend binnen de jurisprudentie van de Raad van State. Het bepalen van de schade is vervolgens weer een hele kunst op zich omdat er in die zeldzame gevallen eigenlijk nauwelijks goede referenties zijn.